

Sygnatura akt VIII Gz 446/17

POSTANOWIENIE

Dnia 1 grudnia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział VIII Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anna Górnik

po rozpoznaniu w dniu 1 grudnia 2017 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin- Centrum w Szczecinie z dnia 25 września 2017 roku,

postanawia:

odrzuć zażalenie pozwanej na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin- Centrum w Szczecinie z dnia 25 września 2017 roku.

UZASADNIENIE

Powódka wniosła o zasądzenie od pozwanej kwoty 55965 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwot wskazanych w pozwie wraz kosztami procesu.

W dniu 21 września 2016 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu nakazowym.

Pozwana wniosła zarzuty od powyższego nakazu wraz z wnioskiem o zwolnienie jej od kosztów sądowych. Postanowieniem z dnia 28 października 2016 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie oddalił wniosek pozwanej o zwolnienie od kosztów sądowych. Sąd Okręgowy w Szczecinie postanowieniem z dnia 23 stycznia 2017 r. oddalił zażalenie pozwanej na powyższe postanowienie.

Przewodniczący wezwał pozwaną do uiszczenia opłaty od zarzutów od nakazu zapłaty, a pozwana w dniu 3 kwietnia 2017 r. ponownie wniosła o zwolnienie jej od kosztów sądowych. Powyższy wniosek został oddalony przez Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie postanowieniem z dnia 7 kwietnia 2017 r. Pozwana została wezwana do uiszczenia opłaty od zarzutów. W dniu 26 maja 2017 r. pozwana po raz kolejny wniosła o zwolnienie jej z obowiązku ponoszenia opłat sądowych.

Postanowieniem z dnia 13 czerwca 2017 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie w punkcie 1. odrzucił na podstawie art. 107 § 2 ustawy o kosztach sądowych wniosek pozwanej o zwolnienie od kosztów sądowych jako złożony ponownie bez wykazania zmiany sytuacji finansowej, w punkcie 2. sentencji odrzucił zarzuty pozwanej od nakazu zapłaty.

Pozwana zaskarżyła powyższe postanowienie w całości pismem z dnia 28 czerwca 2017 roku składając wraz z nim wniosek o zwolnienie od kosztów. Postanowieniem z dnia 22 sierpnia 2017 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie odrzucił wniosek pozwanej z dnia 28 czerwca 2017 r. o zwolnienie od kosztów sądowych.

Zarządzeniem z dnia 25 sierpnia 2017 r. Przewodniczący wezwał pozwaną jednocześnie do uiszczenia opłaty od zarzutów w kwocie 560 zł w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia zażalenia. Zażaleniem z dnia 4 września 2017 r. pozwana zaskarżyła w postanowienie z dnia 22 sierpnia 2017 r. w przedmiocie odrzucenia wniosku o zwolnienie od kosztów.

Postanowieniem z dnia 8 września 2017 roku Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie odrzucił wniosek pozwanej z dnia 4 września 2017 r. o zwolnienie od kosztów sądowych, odrzucił zażalenie pozwanej z 4 września 2017 roku na postanowienie z 22 sierpnia 2017 roku i odrzucił zażalenie pozwanej z 28 czerwca 2017 roku na postanowienie z 13 czerwca 2017 roku.

Zażaleniem z dnia 20 września 2017 roku pozwana zaskarżyła postanowienie z dnia 8 września 2017 roku w całości domagając się uchylenia decyzji Sądu i zwolnienie pozwanej od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych w całości. W uzasadnieniu podała, że nie jest w stanie ponieść kosztów sądowych, zwolnienie jej od kosztów umożliwi zaś podjęcie merytorycznej obrony w procesie i nie doprowadzi do odrzucenia złożonych zarzutów. Postanowieniem z dnia 25 września 2017 roku Sąd Rejonowy odrzucił ponowny wniosek pozwanej o zwolnienie od kosztów i wezwał do uiszczenia opłaty od zażalenia w kwocie 560 złotych w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia zażalenia. Pozwana nie uiściła opłaty od zażalenie.

Na postanowienie z dnia 25 września 2017 roku pozwana złożyła zażalenie w dniu 11 października 2017 roku wnosząc o jego uchylenie i zwolnienie pozwanego od kosztów sądowych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie strony pozwanej podlegało odrzuceniu jako niedopuszczalne.

Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 373 k.p.c. przy odpowiednim zastosowaniu przepisów o postępowaniu apelacyjnym (art. 397 § 2 k.p.c.) Sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym zażalenie, jeżeli ulegało ono odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji.

W świetle dokonanych ustaleń faktycznych wskazać należy przede wszystkim, iż regulacje zawarte w powołanym art. 373 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., nie pozostawiają wątpliwości, iż merytoryczne rozpoznanie złożonego przez skarżącego środka odwoławczego aktualizuje się dopiero po uprzednim ustaleniu, iż został on wniesiony w sposób skuteczny i jest dopuszczalny.

Postanowieniem Sądu Rejonowego z dnia 25 września 2017 r. sąd odrzucił wniosek pozwanej z dnia 11 września 2017 r. o zwolnienie od kosztów sądowych.

Zgodnie z art. 107 ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz.U. z 2016 r. poz. 623 z późn zm.), ponowny wniosek o zwolnienie od kosztów sądowych, oparty na tych samych okolicznościach, podlega odrzuceniu. Postanowienie o odrzuceniu ponownego wniosku o zwolnienie od kosztów, oparte na tych samych okolicznościach, nie podlega zaś zaskarżeniu, a jego kontrola instancyjna może odbyć się jedynie w trybie art. 380 k.p.c. Na odrzucenie wniosku nie przysługuje więc zażalenie (vide postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 września 2009 roku, IV CZ 64/09; podobnie też A. Daczyński, Komentarz do ustawy o kosztach sądowych w postępowaniu cywilnym [w:] J. Ignaczewski (red.), Koszty postępowań sądowych. Komentarz. Warszawa 2008, wyd.1).

Z uwagi na niedopuszczalność zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 25 września 2017 r., należało zażalenie w tym zakresie odrzucić.

(...)

1. (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)